Overtaksationskommissionen for Vejle og Ringkøbing

Kendelse

Den 28. oktober 2020

Sags.nr. TS82501-00013 og TS82501-00014

Lodsejer Lodsejer 1

Matr.nr. 1 og Matr.nr. 2 Norden Åen, Tim

Beliggende: Adresse 1

6980 Tim

mod

Anlægsmyndigheden Naturstyrelsen

Overtaksationskommissionen stadfæster Taksationskommissionens afgørelse

---

Indledende oplysninger

Sagen vedrører erstatning for skader i forbindelse med etablering af vådområdeprojekt Tim Enge i 2006

Onsdag den 28. oktober 2020 kl. 9.30 samledes Overtaksationskommissionen for Vejle og Ringkøbing på Adresse 1 , 6980 Tim. Til stede ved Overtaksationskommissionens behandling af sagen var formanden fhv. kommissarius, cand.jur. Erling Christensen samt kommissionsmedlemmerne ingeniør Johan Høi Kristensen, gårdejer Jørgen Østergaard, revisor Kaj Blom og direktør Allan Leth.

Sagen er indbragt for Overtaksationskommissionen for Vejle og Ringkøbing af lodsejer.

Lodsejer Lodsejer 1 mødte på dagen med Person 1 , Person 2 samt sin repræsentant, advokat Berit Holmstrøm fra advokatfirmaet Bliddal og Holmstrøm.

Anlægsmyndigheden Naturstyrelsen repræsenteredes på dagen af advokat Louise Solvang Rasmussen fra advokatfirmaet Poul Schmith, Kammeradvokaten I/S, civilingeniør Vibeke Lindberg Birkelund fra Naturstyrelsen Fyn og skovrider og naturprojektchef Inken Breum Larsen.

For Ringkøbing–Skjern Kommune mødte afdelingsleder Ivan Thesbjerg

Kommissionen besigtigede ejendommen og parterne havde efterfølgende mulighed for fremsættelse af synspunkter ved møde i Tim Hallen.

Protokollen blev ført af juridisk sekretær, fuldmægtig cand. Jur. Susanne Midtgaard Lykke

Sagens oplysninger

I forbindelse med etablering af Vådområdeprojektet Tim Enge blev der med ejerne af Ejendommen Adresse 1 , 6980 Tim d. 4. august 2006 indgået aftale om foranstaltninger til eliminering af - og erstatning for ulemper forbundet med den projekterede vandstandshævning på ejendommen. Ejendommen udgør et enfamiliehus på 224 m^2, heraf 77 m^2 kælder. Ejendommen består af Mart.nr. 1 og Matr.nr. 2 , der i alt udgør cirka 62.990 m^2.

Taksationskommissionen stadfæstede ved kendelse af 3. marts 2020 Naturstyrelsens afgørelse af 31. oktober 2018, hvor lodsejer fik tilbudt en kompensation på 5.000 kr. ud over de 2.000 kr., som fremgår af ovennævnte aftale.

Der er i sagen bl.a. fremlagt følgende materiale:

- E-mail af 24. marts 2020: Oversendelsesbrev fra Retten i Herning
- Klage af 19. marts 2020 med bilag 8 fra lodsejer vedr. Vandstand
- Kendelse af 3. marts 2020 fra ekspropriationskommissionen
- Indlæg af 16. november 2018 med bilag 1-12 fra lodsejer
- Indlæg af 27. juni 2019 med bilag A-X fra Louise Solvang Rasmussen, Kammeradvokaten
- Indlæg af 8. juli 2019: Supplerende indlæg med bilag Y fra Louise Solvang Rasmussen, Kammeradvokaten
- Kammeradvokatens skrivelse af 27. juni 2019
- Lodsejers kommentarer til kammeradvokatens skrivelse af 27. juni 2019
- Lodsejers kommentarer til Kendelse af 3. marts 2020
- Indlæg af 30. marts 2020 fra lodsejer
- Indlæg af 13. april 2020: Mail 2 af 2 med bilag 13-23 fra lodsejer
- Indlæg af 5. oktober 2020: Mail 1 af 2 med bilag 13A - 35 fra lodsejer
- 5. oktober 2020: videooptagelse af afløb fremsendt af Lodsejer
- Indlæg af 6. oktober 2020: Supplerende bemærkninger fra Louise Solvang Rasmussen, Kammeradvokaten.
- Indlæg af 27. oktober 2020 med Bilagene: Å, AA, AB, AC, Z, Æ og Ø fra Louise Solvang Rasmussen, Kammeradvokaten.

Taksationskommissionens afgørelse af 3. marts 2020

KENDELSE: Lodsejer 1 *har gennem hendes daværende ægtefælle* Person 3 *i meget stort omfang været inddraget i Vådområdeprojektet Tim Enge, før aftalen af 3.august 2006 blev indgået. Der er således ikke grundlag for at antage, at aftalen er indgået under urigtige eller mangelfulde oplyste forudsætninger. Der er heller ikke ud fra det samlede materiale grundlag for at antage, at aftalen af 3. august 2006 ikke har taget højde for alle relevante oplysninger og konsekvenser for så vidt angår* Adresse 1 *, Tim. Det kan ikke have været ukendt for* Lodsejer 1 *, at nedlæggelse af pumpekanal og pumpelag ville indgå som en del af gennemførelsen af Vådområdeprojekt Tim Enge, ligesom hendes ejendom* Adresse 1 *, Tim, i det væsentligste aldrig har været en del af det nu nedlagte pumpelags interesseområde. Endvidere har* Lodsejer 1 *erkendt, at hun aldrig har betalt bidrag til pumpelaget. Det er heller ikke uklart, hvilken ejendom aftalen af 3. august 2006 vedrører, idet* Lodsejer 1 *og daværende ægtefælle* Person 3 *har skrevet under på aftalen som ejere af* Adresse 1 *, Tim, med de korrekt angivne matrikelnumre* Mart.nr. 1 *og*

Matr.nr. 2 Norden Åen, Tim. Det må således have stået dem klart, at matrikelangivelsen Matr.nr. 4 og Matr.nr. 5 Norden Åen, Tim, på aftalens side beroede på en skrivefejl, der i øvrigt er uden betydning for aftalens indhold og retsvirkninger.

Efter det ovenfor anførte må det således lægges til grund, at der den 3. august 2006 er indgået en bindende og gyldig aftale mellem ejerne af Adresse 1 , Tim, og det daværende Ringkøbing Amt, ligesom Lodsejer 1 ikke har løftet sin bevisbyrde for, at aftalen ikke er overholdt bortset fra ca. 200 m^2 have, der ligger lavere end den aftalte kote og for hvilket, der er tilkendt erstatning, jf. Na- turstyrelsens afgørelse af 31. oktober 2006.

Taksationskommissionen har ikke kompetence til at efterprøve det gennemførte Vådområdeprojekt, Tim Enge.

Lodsejer 1 har ikke på baggrund af det for taksationskommissionen fremlagte løftet sin bevisbyrde for, at Adresse 1 , Tim, har lidt skade og blevet værdiforringet som en direkte og adækvat følge af gennemførelsen af Vådområdeprojekt Tim Enge. Tværtimod fremgår det af sagsmaterialet, at der ikke er udvist rettidig omhu i relation til vedligeholdelse af dræn og direkte og ubeskadigede forbindelse til Tim Å, der ville kunne have afvandet Adresse 1 , Tim.

Samlet set på ovennævnte baggrund kan taksationskommissionen ikke tage Lodsejer 1 s klage til følge og stadfæster derfor Naturstyrelsens afgørelse af 31.oktober 2018.

Thi bestemmes:

Lodsejer 1 s klage af 11. november 2018 over Naturstyrelsens afgørelse af 31. oktober 2018 kan hverken helt eller delvist tages til følge.

Hver part bærer egne omkostninger, dog betales taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling bortset fra vederlag til formand og sekretær af vandløbsmyndigheden.

Parternes påstande og synspunkter

Parterne henviste til deres skriftlige indlæg og fremhævede bl.a. følgende:

Lodsejer har fremsat påstand om, at Naturstyrelsen overtager ejendommen til den pris, som ejendommen kunne sælges for på tidspunktet for aftalens indgåelse (aftale af 3. august 2006) eller subsidiært at der ydes en betydeligt større erstatning "i millionklassen".

Til støtte for den nedlagte påstand gør lodsejer ved indlæg og under den mundtlige fremsættelse af synspunkter bl.a. gældende, at ejendommen pga. følgerne af projektet Vådområde Tim Enge, er blevet usælgelig og til dels ubeboelig.

Lodsejer gjorde primært gældende, at hun ikke er bundet af den i sin tid indgåede aftale, der må betragtes som ugyldig. Hun henviste til de skriftligt fremsatte anbringender og fremhævede, at aftalen er indgået på grundlag af mangelfulde oplysninger, og de forudsætninger, der lå til grund for aftalen er ikke opfyldt. Der står ikke noget i aftalen om generelle vandstandsstigninger, hvorimod det fremgår, at afvandingen ikke vil blive forringet, og at tidligere medejer i 2005 gjorde opmærksom på, at der fortsat var behov for afvanding af ejendommen, herunder behov for uændret afløb fra de tre søer på ejendommen.

Lodsejer påpegede, at hun skrev under på aftalen d. 3. august 2006 i tillid til de offentlige myndigheder. Tilbuddet om en erstatning på 2.000 kr. indikerede i sig selv, at der måtte være tale om en meget lille vandstandshævning.

En offentlig myndighed er underlagt undersøgelsesprincippet og det lå ved indgåelse af aftalen klart, at der havde eksisteret en hævdvunden brugsret til afvanding af ejendommen til pumpekanalen, og at ejendommen var en del af pumpelagets interesseområde. Man kan kun nedlægge et pumpeanlæg, hvis samtlige interessenter er enige. Ejendommen var 100 pct. afhængig af en brugbar recipient og det fremgår bl.a. også af det udarbejdede af detailprojekt, at ejendommen afvander til pumpekanalen.

Tidligere var ejendommen beskyttet af digerne langs årene. Nu, hvor Tim Å er ført gennem vådområdet, er der ikke længere beskyttende diger langs denne å. Det betyder, at ejendommen er udsat for oversvømmelse ved høj vandstand i åen. Haven bliver mere våd end aftalt med det tidligere Ringkøbing Amt, og der er ikke udført fornødne afværgeforanstaltninger, der gavner afvandingen på ejendommen. Det er derimod det modsatte, der er tilfældet, idet Tim Å nu ved højvande løber ind på ejendommen via de større dræn, og ejendommen kommer derved til at fungere som reservoir.

Under besigtigelsen af ejendommen påviste lodsejeren en række områder, der er stærkt vandlidende. I skoven var det mange træer, der stod i blankt vand. Disse træer kunne ikke have overlevet, hvis vandstanden havde været så høj i længere tid. I søerne er vandstanden hævet, hvilket bl.a. indebærer, at springvandene i søerne ikke længere kan fungere. Ejer påpegede våde stier, arealer og nyopståede småsøer i området, som ikke tidligere havde været vandlidende i det samme omfang. Ved broen over åen syd for ejendommen målte hun på stedet en afstand fra broens overkant til vandspejlet på 110 cm. Da broens overkant ligger i kote 234, betyder det, at vandstanden på dette tidspunkt, som ikke kan karakteriseres som en "ekstrem situation", var i kote 124. Lodsejer påviste endvidere, at der løb vand fra åen, via drænet ind i den østlige sø. Lodsejeren påviste også, at vandet stod højt i brøndene i haven, ligesom der stod vand i gulvniveau i pumpehuset. Ejer fremviste revner i husets sokkel og anførte, at disse var nyligt fremkomne. Ejer fremviste endvidere fugtskader indenfor i husets kælder og anførte at værelserne i kælderen havde været beboelige indtil 2012, men at de nu er ubeboelige.

Lodsejer har på grundlag af målinger fra offentlige målestationer ved Adresse 2 og ved Adresse 3 beregnet, at der 17.2.20 var en vandstand på 1,41 meter ved broen nær ejendommen. Dette var en faktuel vandstand, som må gælde.

Lodsejer påpegede, at rapporten fra Bangsgaard & Paludan, der må betragtes som en uafhængig analyse, bestilt af Ringkøbing – Skjern Kommune, viser, at ejendommen er væsentligt mere belastet af projektet end forudsat i aftalen. Miljøportalen bekræfter, at koter målt i 2015 er i DVR, hvilket ifølge lodsejer betyder, at Bangsgaard & Paludans rapport er retvisende.

Naturstyrelsen bør ikke basere sig på den tidligere medejers oplysninger om grundvandsstand m.v. Han har ikke haft den fornødne faglige baggrund for at vurdere disse forhold.

Det er lodsejerens opfattelse, at de forværrede afvandingsforhold på arealerne omkring ejendommens bygninger og hovedparten af haven kun kan skyldes projektet, fordi der ved højvande løber vand fra Tim Å ind på grunden via de nye og større dræn. Der ses ikke at være andre forhold, der kan forklare den høje vandstand på grunden.

Lodsejer anførte, at eftersom Vådområde Tim Enge afvander til fjorden, så skal der tages højde for en såkaldt 100- års hændelse, svarende til den, der indtraf året inden projektet blev lavet, med

ekstrem høj vandstand i fjorden. Kommer denne hændelse igen, så kan vandet ikke komme væk og dette vil medføre store oversvømmelser i projektområdet og på ejendommen.

Naturstyrelsen har fremsat påstand om, at Taksationskommissionens kendelse af 3. marts 2020 stadfæstes.

Til støtte for den nedlagte påstand gør styrelsen ved indlæg og under den mundtlige fremsættelse af synspunkter bl.a. følgende gældende:

Sagens genstand vedrører alene spørgsmålet om erstatning for de 200 m^2 af lodsejers have, som har vist sig at være påvirket af projektet, og som ikke indgik i aftalen fra 2006 om foranstaltninger og kompensation (erstatning) i forbindelse med vådområdeprojektets gennemførelse.

Derudover, at sagen ikke handler om gyldigheden af den indgåede aftale eller om vådområdeprojektets konkrete gennemførelse og heller ikke om den i aftalen indeholdte kompensation i form af en tinglyst færdsels- og fiskeret (på naboejendommen). Naturstyrelsen har forgæves forsøgt at bringe tinglysningen i orden, men lodsejer har ikke ønsket at medvirke hertil.

Naturstyrelsen bestrider herudover, at Overtaksationskommissionen kan påkende lodsejers påstand om fuld ekspropriation af ejendommen i sin helhed. Anlægsmyndigheden gør gældende, at der hverken er hjemmel eller i øvrigt grundlag for lodsejers krav om fuld ekspropriation.

Desuden er lodsejers krav og indsigelser – udover kompensation/erstatning for 200 m^2 af haven - i alle tilfælde fortabt ved forældelse og/eller passivitet, idet der er gået næsten 12 år fra aftalens indgåelse og projektets færdiggørelse, før lodsejer rettede henvendelse til styrelsen.

Naturstyrelsens repræsentant har forklaret, at på baggrund af den politiske aftale om Vandmiljøplan II og således med henblik på at reducere udledningen af kvælstof til havet fra landbrugsarealer, gennemførte det tidligere Ringkjøbing Amt i efteråret 2006 vådområdeprojektet Tim Enge. Styrelsen har været projektejer siden amtets nedlæggelse den 31. december 2006, og styrelsen har herudover gennemført nogle restarbejder i foråret 2007, forestået afleveringsforretningen samt 1 års eftersyn af det udførte anlægsarbejde i projektet. Vådområdeprojektet Tim Enge omfatter privatejede arealer på i alt cirka 1.540.000 m^2 og derved også en række private lodsejere.

Naturstyrelsen har anført, at der i perioden 2004-2006, og således forud for vådområdeprojektets gennemførelse, blev gennemført grundige og fagkyndige undersøgelser og projektering, og at der har været en betydelig medinddragelse af, og dialog med lodsejerne. Desuden at der er tale om en meget lille del (cirka 1.000 m^2 og således cirka 1,6 %) af den samlede ejendom, som efter udførelse af de aftalte foranstaltninger er blevet påvirket af projektet, og som det blev aftalt, at der skulle ydes kompensation (kontantbeløb samt færdsels- og fiskeret) for.

Naturstyrelsen anførte, at tilbuddet om en yderligere erstatning ikke er et udtryk for, at aftalen ikke skulle være gyldig. Der er derimod tale om en erstatning for de 200 m^2 af haven, der ligger få centimeter lavere end den aftalte kote og Naturstyrelsen bestrider således, at aftalen ikke skulle være endelig opfyldt. Ligeledes bestrider Naturstyrelsen, at de gennemførte arbejder på ejendommen ikke er udtryk for afværgetiltag, som lodsejer anfører i sin klage.

Naturstyrelsen er ikke enig i lodsejers synspunkt om, at den tidligere medejer af ejendommen ikke har haft tilstrækkelig faglig indsigt til at indgå aftale på vegne af lodsejerne vedr. forhold omkring vådområdeprojektet, men derimod at anlægsarbejderne på ejendommen af lodsejerne blev fulgt nøje, hvilket bl.a. ses af de fremlagte billeder og byggemødereferater, der beskriver, at lodsejerne

har været inddraget i projektet i stort omfang. Ifølge aftalen var det den tidligere medejer Person 3 , som skulle være kontaktperson i relation til dræningsarbejderne.

Naturstyrelsen bemærkede, at det gennemførte projekt ikke svarede til det oprindelige projektforslag, men at Ringkøbing Amt arbejdede videre med projektforslaget, og der blev i den forbindelse foretaget nye beregninger af COWI i 2005, og der blev ligeledes i 2006 udarbejdet detailprojekt for det endelige projekt, hvor der blev fastsat en normalvandstand (medianvandstand) i Tim Engsø i kote 0,25 m DVR90 (0,35 m DNN). Naturstyrelsen forklarede endvidere, at på baggrund af vandstandsmålinger for den 2-årige periode 2018-2019 er medianvandstanden i Tim Engsø beregnet til 0,21 m DVR90, hvilket er 4 cm lavere end den projekterede vandstand og styrelsen fastholder derfor, at projektet er gennemført på baggrund af grundige og fagkyndige undersøgelser og projektering.

Naturstyrelsen bestrider, at nedlæggelsen af pumpelaget har ført til højere grundvandsstand ved bygningerne end før projektet – og slet ikke højere end aftalt med ejerne af ejendommen. Grundvandsstanden på den bebyggede del af ejendommen og hovedparten af haven var ikke påvirket af landvindingslagets pumpeaktiviteter, hvilket bl.a. ses af målinger fra før projektet. Ringkøbing-Skjern Kommunes monitering i 2016, mens afløb fra ejendommen var blokeret, viste at grundvandsstanden på ejendommen er påvirket af lokale forhold.

Naturstyrelsen anførte, at den ikke kan anerkende, at ejendommen var del af pumpelaget som lodsejer anfører. Dog erklærer Naturstyrelsen sig enig i, at det tidligere pumpelags interesseområde, som er det område, hvor grundvandsspejlet er påvirket af pumpningen, strakte sig ind på den lavest liggende del af haven. Arealerne nær bygningerne lå derimod ikke i interesseområdet, og ejers beboelsesejendom og øvrige bygningsmasse var før projektet således ikke påvirket af pumpningen. Endvidere henviste Naturstyrelsen til, at det allerede forud for projektet er påvist af tidligere medejers monitering af grundvandsstanden i "pumpehuset", at de tidligere afvandingsforhold i den sydvestlige del af haven var "utilfredsstillende", og at der var "tydelige spor af vandlidende arealer", og at rørsystemet var i "meget dårlig stand". Der var forinden projektet ikke etableret dræn i forbindelse med beboelsen på trods af, at boligen i 1968 blev opført på tørvejord ved siden af søer, der formentlig stammer fra tidligere tørvegravning, og som man lod opstemme. Gamle markdræn var eneste dræn på ejendommen.

Naturstyrelsen gjorde desuden gældende, at der ikke er grundlag for at betvivle de i detailprojektet beskrevne vandstande i Tim Å ved ejendommen. Den maksimale vandstand, som vådområdeprojektet kan forårsage ved bygninger og i haven, er på 1,20-1,25 m DVR90, og denne vandstand vil kun forekomme sjældent og kortvarigt.

Mht. de aftalte og etablerede dræn på ejendommen anførte Naturstyrelsen, at det ikke er korrekt, at større dræn vil indebære højere grundvandsstand på ejendommen. Større dræn gør, at drænene er mere effektive, idet de kan aflede vand hurtigere og med mindre tryktab og således medføre mindre stuvning i drænene. Når vandstanden i Tim Å er høj, vil der naturligvis løbe vand ind i drænene, men ikke højere end den vandstand, der er i Tim Å. Vandstanden som følge af vådområdeprojektet vil maksimalt komme op i kote 1,20-1,25 m DVR90. Til sammenligning har den tidligere medejer moniteret en grundvandsstand på op til 1,6 m DVR90 ved pumpehuset ved regnvejr. Ejendommen afvander til Tim Å som dykket udløb. Bunden af udløbsrøret er i kote 0,45 m. Afvandingshastigheden kan være mindre ved dykkede udløb end ved frie udløb, men så længe vandstanden er højere, hvor der skal drænes fra, end hvor vandet skal ledes ud til, kan vandet komme ud, også ved dykkede udløb.

Naturstyrelsen fandt ikke, at rapporten fra Bangsgaard & Paludan kan tillægges nogen vægt og henviste bl.a. til sit notat fra juni 2019 om fejl og mangler i rapporten.

Naturstyrelsen fremlagde korrespondance med Miljøstyrelsen og Danmarks Miljøportal, hvoraf det må konkluderes, at målingerne i 2015 ved målestation 25001107 er i relativ kote og ikke - som forudsat i Bangsgaard & Paludans rapport - i DVR90.

Naturstyrelsen påpegede, at lodsejers beregnede vandstand 17.2.20 ved broen ved ejendommen på 1,41 m. ikke var en faktuel vandstand. Beregningen er derimod baseret på lineær regression og en antagelse om, at Tim Å på hele den beregnede strækning har så høje brinker, at åen ikke kan løbe over sine bredder. Dette er forkert. Tim Ås brinker er så lave, at Tim Å ved store nedbørshændelser eller tøbrud vil løbe over sine bredder nedstrøms ejendommen og ud i ådalen, hvor der er stor kapacitet. Der er derfor heller ikke belæg for at hævde, at der ved en 100-års hændelse vil opstå ekstraordinære afvandingsproblemer på ejendommen som følge af projektet.

Med hensyn til revner og fugtskader i huset anførte Naturstyrelsen, at huset er bygget for over 50 år siden, og at der er naturlige skader på et hus over tid – specielt når det står i tørvejord. Der er i hvert fald ikke grundlag for at påstå, at disse forhold skyldes projektet.

Naturstyrelsen konkluderede, at der ikke er belæg for at hævde, at de af lodsejer påviste problemer med høj vandstand på ejendommen skyldes vådområdeprojektet. Der kan derimod være andre lokale forhold, som kan påvirke afvandingen. Naturstyrelsen påpegede bl.a., at det havde regnet meget i perioden forud for forretningen, og at de lokale jordbunds- og grundvandsforhold kan indebære, at vandet kan have vanskeligt at komme væk. Der er tale om tørvejord og opstemmede tørvesøer i det pågældende område, hvilke giver en meget ringe dræningsevne. Naturstyrelsen kan ikke ifalde erstatningsansvar for en højere vandstand, der skyldes klimaforandringer eller lokale forhold, der ikke er forårsaget af vådområdeprojektet.

Overtaksationskommissionens bemærkninger og afgørelse

Overtaksationskommissionen finder, at taksationskommissionens afgørelse bør stadfæstes.

Det bemærkes indledningsvis, at Overtaksationskommissionen ikke har kompetence til at tage stilling til gyldigheden af den mellem ejerne og Ringkøbing Amt i 2006 indgåede aftale. Dette er et spørgsmål, som i givet fald må afgøres ved domstolene. Kommissionen har heller ikke hjemmel til at tage stilling til vandløbsmyndighedens gennemførelse af projektet. Overtaksationskommissionen har således alene hjemmel til at afgøre erstatningsspørgsmålet i henhold til vandløbslovens § 73, jf. vejlovens § 123.

Det skal endvidere bemærkes, at Overtaksationskommissionen ikke ses at have hjemmel til at pålægge Naturstyrelsen at overtage ejendommen, idet vejlovens § 123, stk. 3, ikke henviser til vejlovens § 104.

Det, som Overtaksationskommissionen kan tage stilling til i den konkrete sag, er herefter, om det må lægges til grund, at vådområdeprojektet har medført tab på grund af forhold, der ikke er omfattet af den i 2006 indgåede aftale, og hvilken erstatning, der i givet fald skal betales herfor. Dette omfatter også erstatningen for de ca. 200 m^2, der efter det oplyste ligger lavere end den i aftalen anførte kote.

Overtaksationskommissionen vil herefter ikke kommentere de argumenter, som ejeren har fremført i relation til spørgsmålet om gyldigheden af den indgåede aftale, men alene de fremførte

anbringender vedrørende spørgsmålet om yderligere gener og værdiforringelse af ejendommen som følge af vådområdeprojektet.

Ejeren har ikke mindst fremhævet sløjfningen af den såkaldte pumpekanal, som har været anvendt til afvandingen af ejendommen, hvilket ejeren mener, der er vundet hævd på. Overtaksationskommissionen er enig med Naturstyrelsen i, at det ved indgåelsen af aftalen i 2006 har stået eller burde have stået klart for ejerne, at sløjfningen af pumpekanalen måtte indgå som et nødvendigt led i vådområdeprojektet. Sløjfningen af kanalen kan derfor ikke i sig selv begrunde et øget erstatningskrav fra ejeren. Det afgørende er, om forudsætningen for aftalen er opfyldt, nemlig at projektet ikke har medført vandstandshævninger, der forringer afvandingen af arealerne omkring ejendommens bygninger og hovedparten af haven, ud over de undtagelser, der specifikt er nævnt i aftalen.

Der er efter Overtaksationskommissionens opfattelse to forhold, foranlediget af vådområdeprojektet, som teoretisk kunne tænkes at påvirke afvandingsforholdene på ejendommen. Det ene vedrører vandstanden i den forlagte Tim Å, hvor ejendommens dræn udmunder. Hvis en forhøjet vandstand i åen må antages at forhøje grundvandsstanden på ejendommen, herunder ved opstuvning af vand i ejendommens dræn, kan der evt. være tale om en forringelse af afvandingen som går ud over, hvad der er forudsat i den indgåede aftale. Det andet forhold vedrører spørgsmålet om, hvorvidt vådområdeprojektet har medført øget risiko for, at der ved ekstremt højvande i Ringkøbing Fjord kan opstuves vand i søer og åer i et sådant omfang, at det kan indebære oversvømmelse på ejendomme eller påvirke dens afvandingsforhold.

Med hensyn til det sidstnævnte forhold er Overtaksationskommissionen enig med Naturstyrelsen i, at der ikke er noget grundlag for at påstå, at eventuelle ekstreme højvandshændelser i Ringkøbing Fjord vil resultere i oversvømmelse på ejendommen eller ændring i dens afvandingsforhold, idet vandet i givet fald vil fylde søer op og løbe over diger og ud i landskabet nedstrøms ejendommen, hvor der er stor kapacitet.

Med hensyn til den forlagte Tim Å finder Overtakstionskommissionen endvidere ikke, at der er grundlag for at betvivle Naturstyrelsens argumenter for, at vådområdeprojektet – under forudsætning af fornøden vedligeholdelse af vandløbets skikkelse - ikke giver anledning til vandstande på ejendommen højere end 1,20-1,25 m. Ved højvande i åen kan der selv sagt trænge vand ind på ejendommen gennem de drænrør, der er etableret i forbindelse med projektet, men ikke til et højere niveau end vandstanden i åen. Det skal ikke bestrides, at ejendommen ved Overtaksationskommissionens besigtigelse var vandlidende flere steder udenfor de ca. 200 m^2, som der er ydet erstatning for, men der kan som anført af Naturstyrelsen være andre vejrmæssige og lokale forhold, som intet har med vådområdeprojektet at gøre, som kan påvirke vandstanden på ejendommen.

Overtaksationskommissionen finder ikke, at der kan lægges afgørende vægt på det fremlagte notat fra Bangsgaard & Paludan ApS. Der er ganske vist tale om en uvildig vurdering, rekvireret af Ringkøbing-Skjern Kommune, men det præciseres i notatet, at analysen alene beror på teoretiske beregninger, kombineret med enkeltstående målinger, og at resultatet af analysen er forbundet med en vis usikkerhed i forhold til den faktiske afvandingssituation på ejendommen og omkring bygningerne. Hertil kommer ikke mindst, at Naturstyrelsen har påpeget flere forhold i notatet, som giver anledning til at betvivle notatets konklusioner.

Overtaksationskommissionen er herefter enig med Naturstyrelsen i, at der på den baggrund ikke er grundlag for at antage, at projektet har forringet afvandingsforholdene på ejendommen ud over, hvad der fremgår af den indgåede aftale, bortset fra de nævnte 200 m^2 i haven, ligesom

Overtaksationskommissionen er enig med Taksationskommissionen i, at ejeren ikke har løftet sin bevisbyrde for, at der skal ydes yderligere erstatning.

Overtaksationskommissionen finder herefter alene, at der er grundlag for at yde erstatning for de yderligere 200 m^2, der er påvirket af projektet. Naturstyrelsen har tilbudt en erstatning på 5.000 kr. herfor, svarende til 25 kr. pr. m^2. Overtaksationskommissionen finder, at der med dette beløb er ydet fuld erstatning for det tab, som projektet kan have medført.

Overtaksationskommissionen finder – ligesom Taksationskommissionen - at hver part bør bære egne omkostninger.

Med hensyn til taksationsmyndighedernes udgifter i forbindelse med behandlingen af sagen finder Overtaksationskommissionen, at disse, bortset fra vederlag til formand og sekretær, bør betales af Naturstyrelsen. Overtaksationskommissionen har herved taget hensyn til, at der foreligger en uvildig rapport, som – uanset sagens udfald - har givet ejeren rimelig grund til at forelægge sagen for taksationsmyndighederne.

Herefter bestemmes

Naturstyrelsen frifindes for at betale ejeren erstatning ud over de i alt 7.000 kr., som følger af den indgåede aftale og Naturstyrelsens efterfølgende tilbud.

Hver part afholder egne omkostninger i forbindelse med sagen.

Taksationsmyndighedernes udgifter i forbindelse med behandlingen af sagen, bortset fra vederlag til formand og sekretær, betales af Naturstyrelsen.

Denne afgørelse er truffet i henhold til vandløbslovens § 73, jf. § 123 i lov om offentlige veje.

Erling Christensen

Johan Kristensen

Jørgen Østergaard

Kaj Blom

Allan Leth

/Juridisk sekretær Susanne Midtgaard Lykke

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Evt. retssag anlægges mod modparten i sagen.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Viborg, den 26. november 2020

Susanne Midtgaard Lykke
Juridisk sekretær